

Det kan ganske enkelt ikke passe, at vi skal leve med dette forhold, og jeg vil gerne opfordre statsministeren til i sin egenskab af EU-formand at gribe ind og i øvrigt sikre, at der må skabes en ny situation, så vi frit kan købe vore egne fødevarer her i landet uden restriktioner. Dette spørgsmål er så vigtigt for os, at vi agter at forfølge det gennem alle instanser i den kommende tid. Vi vil sikre vore landsmænds ret til deres egen mad, og vi vil sikre beskyttelse mod sådanne løgnekampagner i EU. Uanstændigheden må opføre!

Kl. 20.00

Jeg har nu bevæget mig fra de globale spørgsmål til noget af det mest kropsnære, man kan tænke sig, nemlig det daglige brød; men gennem det hele løber den samme modsætning: modsætningen mellem den gamle missionærindstilling til dem, man ikke forstår og ønsker at opdrage i sit eget billede, og den moderne tids liberale forståelse af alle forskellige folks ret til egen værdighed og selvstændighed i den globale virkelighed.

Grønland og Færøerne har sat kursen mod en ny værdighed og selvstændighed, som de gamle hjemmestyreordninger ikke kan rumme. Man kan prøve at lukke øjnene for det, man kan forsøge at underminere det økonomisk, man kan søge at skabe mistillid til det, man kan true, og man kan kue, men det kan ikke længere stoppes. Frigørelse er ikke aggression mod andre. Frigørelse er en befrielse af sig selv, og frigørelsens mål er at kunne indgå med værdighed, kærlighed og inspiration i frivillige fællesskaber med andre. Det er vores mål.

Hvis ikke rigsfællesskabet kan rumme fremtiden på vej mod netop dette mål, må vi finde nye måder at være sammen på. Rigsfællesskabet er et middel, ikke et mål i sig selv. Målet er kærlighed, frihed og selvstændighed mellem Danmark, Grønland og Færøerne. Kun med den klare målsætning kan vi reelt fremtidssikre den frihed og fred og stabilitet, som vi alle ønsker også skal præge vores fremtidige fællesskab.

#### **Formanden:**

Der er to medlemmer, der har meldt sig som privatister, først hr. Villy Søvndal og derefter hr. Ole Stavad.

#### **Villy Søvndal (SF):**

I morges kl. 05.11 tikkede der en Ritzau ind på min skærm med følgende overskrift: »Myten om nedskæringer over for de socialt udsatte er gen-

nemhullet.« Jeg kan se på pressemeddelelsen, at den er udsendt i dag til morgen, og det må man jo sige var ret belejligt.

Det er interessant, at den kommer netop nu på et tidspunkt, hvor regeringen har været under et voldsomt pres fra det, man kunne kalde virkeligheden selv. Enhver, der bevæger sig væk fra rapporter og kigger på, hvad der sker, vil nemlig møde en virkelighed, der ser ud som følger:

Over for de allermost sårbare befolkningsgrupper, vi har – hjemløse, sindslidende, misbrugere, udsatte børn og unge, fysisk og psykisk handicappede – er langt, langt hovedparten af Danmarks amter i dag i gang med at spare. Statsministeren lovede flere penge til de ældre, men enten er pengene forsvundet i bureaukrati, eller også er der sparet mere, end der blev givet, fordi man holder kommunerne i det økonomiske jerngreb, som kommuneaftalerne var udtryk for, og som regeringen gennemførte sammen med Dansk Folkeparti.

Derfor er det selvfølgelig interessant at få en rapport her til morgen, der siger, at alt det, som almindelige mennesker kan se, alt det, som hver eneste lokalavis skriver om, og alt det, som alle organisationerne på handicapområdet beretter om – inklusive en tidligere ministerkollega til statsministeren, nemlig Palle Simonsen, der i dag er direktør for Det Centrale Handicapråd – ikke passer. Alle peger på, at der bliver skåret, og der bliver skåret, og der bliver skåret.

Jeg har tilbragt september måned med at deltage i i hvert fald 15 møder rundt omkring i landet. Med undtagelse af Roskilde Kommune og Københavns Kommune er det ikke lykkedes mig at finde steder, hvor budskabet ikke er det samme monotone budskab: der bliver skåret, der bliver skåret, der bliver skåret.

Jeg kan godt forstå, det er ubehageligt for statsministeren, jeg kan godt forstå, det er ubehageligt for regeringen, og jeg kan godt forstå, det er ubehageligt for socialministeren, for det er jo ikke alene i lodret modstrid med alt, hvad regeringen sagde før valget. Det er også i lodret modsætning med det, regeringen har sagt indtil nu.

Dog skal det siges, at statsministeren ændrede stemmeføring i åbningsredegørelsen. Regeringens linje har indtil nu været at sige, at de, der ude i virkeligheden ser de ting, er blinde og døve og ikke forstår noget; det er kun regeringen, der forstår. Men der var dog den indrømmelse – og det er meget sjældent, at statsministe-